

mia. kr. Jeg så engang for nogle år siden en beregning, der viste, at det at etablere en arbejdsplads i Danmark koster op imod en million kroner – og i øvrigt kunne man ikke forstå, at virksomhederne ikke bare tog sig sammen og etablerede nogle flere arbejdspladser.

Hvis det koster en million kroner at etablere en arbejdsplads i Danmark, er der altså 2.800 arbejdspladser, som nu ikke bliver etableret, fordi de penge skal ind i statskassen. Det synes vi er rigtig dårligt. Vi synes, at man skal stemme nej til forslaget.

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg et par gange i debatten været meget uenig med fru Mariann Fischer Boel, og derfor vil jeg starte med at sige, at der i hvert fald er én bemærkning, jeg er enig i, og det er, at det er underligt, at det her ikke giver noget varigt provenu til statskassen. Derfor vil jeg allerede nu stille et spørgsmål, som jeg synes har en principiel karakter, nemlig om ikke det, der sker her, i virkeligheden er, at vi nedsætter erhvervsbeskatningen fra 38 pct. til 34 pct. og sådan set gør det ad bagdøren i stedet for gennem en egentlig beslutning.

Jeg må sige, at set i det lys er vi modstandere af, at det sker. Alligevel er vi positive over for lovforslaget. Vi vil gerne ændre det i retning af, at det giver et provenu, og at vi altså beholder erhvervsbeskatningen på det, den sådan set officielt er, nemlig 38 pct. Vi så den gerne højere endnu.

Men uanset hvad der måtte ske i en sådan snak, må vi jo sige, at det positive, der under alle omstændigheder kommer ud af det her, er, at det begrænser mulighederne for at løbe med det offentliges penge, for dem har vi stående ude i virksomhederne uden at have ret meget kontrol med dem. I dag har vi en ordening, hvorefter man kan skubbe skatten så langt, at den aldrig bliver betalt, og det vil vi gerne være med til at modvirke.

Derfor skal vi tilsige en positiv holdning til lovforslaget, men der er altså en lille skønhedsplet her, som vi gerne vil have kigget nærmere på via udvalgsbehandlingen. Og jeg skal bare sige til sidst fra SF's ordfører, hr. Jes Lunde, at SF også kan støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Også dette forslag er blottet for oplysninger om og dermed også stillingtagen til virksomhedernes administrative belastning og deres prakti-

ske situation i forbindelse med forslagets gennemførelse.

I tirsdags kunne man i Børsen se, at Håndværksrådet skønnede, at 37.000 virksomheder i 1998 ville komme til at betale skat for 2 år. Dengang man indførte kildeskatten, gjorde man jo det, at man reelt lavede et skattefrit år, så man undgik, at folk kom til at betale 2 års skat i et og samme kalenderår. Hvis man pålagde selskaberne at gå over fra en bagudrettet skattebetaling, en acontobetaling, kunne man jo overveje samme model, selv om det naturligvis ville koste nogle penge for statskassen.

Jeg vil også gerne høre skatteministerens kommentar til at lave en sådan overgangsordning eller lade de små virksomheder med overskud på f.eks. under 1 mio. kr. forsætte med muligheden for en bagudbetaling, for det er jo typisk de små virksomheder, som vi også har hørt andre ordførere nævne, som har ondt i likviditeten.

Til forslaget vil jeg som til de to foregående sige, at jeg synes, vi i Folketinget har et for ringe beslutningsgrundlag. Vi ved alt for lidt om, hvad konsekvenserne er for de selskaber, det drejer sig om, og derfor synes jeg, vi skal få afklaret problemerne under udvalgsbehandlingen og se på, om der er nogle løsningsmuligheder for nogle af de problemer, før vi også i CD tager endelig stiling til dette forslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan sige, at det er rigtigt, som hr. Frank Aaen er inde på, at man jo kan sige, at på lang sig vil vi ende med en selskabsskattsats på 34 pct. Det er jo oplagt en konsekvens af forslaget. Det er altså ikke sådan, at der er tale om, at man tvinger virksomheder over til acontoskat og skal fastholde 38 pct. Der er en kompensation direkte inde i forslaget.

Men jeg er også opmærksom på, at en række mindre virksomheder kan komme ud for likviditetsvanskeligheder, og derfor er jeg indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet kan diskutere, om man skal lave en mere lempelig ordning for de mindre virksomheder.

Det er jo sådan, at forslaget indebærer en to-fase-introduktion. Man kunne da overveje at se på fase to, skyde den eller måske ophæve den. Det er jeg altså indstillet på at diskutere i forbindelse med udvalgsarbejdet, for regeringen er fuldt ud opmærksom på, at der kan være en række mindre virksomheder, som kan komme